

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání dne 24. března 2015 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Zbožíňka a soudců JUDr. Martiny Kouřilové, Ph.D., a JUDr. Vladimíra Štefana odvolání **obžalovaných Ladislava L.**, nar. xxx, **Ing. Jiřího P.**, nar. xxx, **Štěpána L.**, nar. xxx, proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 4.7.2014, č.j. 29 T 6/2012-2158, a rozhodl t a k t o :

I. Podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr.ř. se z podnětu odvolání obžalovaného Štěpána L. napadený rozsudek č á s t e č n ě z r u š u j e a to ohledně jmenovaného obžalovaného v celém rozsahu.

II. Za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr.ř. se nově rozhoduje tak, že

obžalovaný

Štěpán L.,

nar. xxx v xxx, bytem xxx,

je v i n e n ,

ž e

v přesně nezjištěné době nejméně od roku 2010 do jarních měsíců roku 2011 v Bratislavě, na území Slovenské republiky, v prostorách kanceláře, kterou Ladislav L. pronajal na ulici xxx č. xxx, Ladislav L. v součinnosti se slovenským státním příslušníkem Jozefem R., nar. xxx, a dalšími, blíže neustanovenými osobami, za účelem jejich následné placené distribuce odběratelům na území České republiky, nashromáždil větší množství látek s anabolickým a hormonálním účinkem, jako například přípravky Testosteron Depo obsahující účinnou látku testosteron enantát, Bolde 250 s účinnou látkou boldenon undecylenát, Test-Prop100 s účinnou látkou testosteron propionát, Trenbol 100 s účinnou látkou trenbolon acetát, Fluoxymesterone s účinnou látkou fluoxymesteron, Methandieone s účinnou látkou methandienon, Testosterone Enantate Injection USP s účinnou látkou testosteron enantát, Androlic Tablets s účinnou látkou oxymetolon, a řadu dalších, společně s Ing. Jiřím P. a Štěpánem L. se pak podílel i na další manipulaci s těmito látkami, kdy na základě jeho instrukcí a informací o počtu, druhu přípravků a osobách odběratelů všichni tři připravovali balíčky s těmito preparáty, které záměrně opatřovali nepravdivými informacemi o odesílateli a věcně správnými údaji o odběrateli, tyto balíčky pak předávali Jozefu R., případně i dalším, blíže neustanoveným osobám, které pak zajistily jejich distribuci na území České republiky prostřednictvím slovenské a české pošty, jmenovitě bylo zjištěno, že takto byly balíčky odeslány

- Petru V. - zásilka č. RR 28 826 889 4 SK obsahující mimo jiného 1 ks originálního balení přípravku Bolde 250 s účinnou látkou boldenon undecylenát, 1 ks

originálního balení přípravku Oxymetholone s účinnou látkou oxymetolon a 3 ks originálního balení přípravku Stanozolol s účinnou látkou stanozolol,

- Davidu Č. - zásilka č. RR 28 826 885 0 SK obsahující mimo jiného 1 ks originálního balení přípravku Nandrolone decanoate injection s účinnou látkou nandrolon decanoát,

- Ivovi Z. - zásilka č. RR 28 826 884 6 SK obsahující 2 ks originálního balení přípravku Testosterone enanthate injection s účinnou látkou testosteron enantát a 2 ks originálního balení přípravku Clenbutelol Hydrochloride obsahující účinnou látku klenbutelol hydrochlorid,

- Pavlu S. - zásilka č. RR 27199 931 1 SK obsahující 3 ks originálního balení přípravku Clenbutelol Hydrochloride s účinnou látkou klenbutelol hydrochlorid,

adresátům však doručeny nebyly, když na území České republiky byly dne 3.5.2011 zadrženy na základě příkazu vydaného státním zástupcem Krajského státního zastupitelství Ostrava - pobočka v Olomouci a otevřeny se souhlasem soudce Okresního soudu v Olomouci,

v uvedeném období pak ještě ve větším, přesně nezjištěném počtu případů, byly popsáním způsobem ze Slovenské republiky i dalším odběratelům na území České republiky úspěšně prodávány a doručovány i jiné zásilky s preparáty s anabolickým a hormonálním účinkem, které Ladislav L., Ing. Jiří P. a Štěpán L. v Bratislavě za popsáných podmínek připravili,

za účelem zdárné realizace této distribuce látek s anabolickým a hormonálním účinkem Štěpán L. a Ing. Jiří P. v uvedeném období Ladislava L., který měl zadrženy řidičský průkaz, v přesně nezjištěném počtu případů také převezli osobními automobily z České republiky do Bratislavy a zpět, Ing. Jiří P. navíc, na základě požadavků Ladislava L., zřídil dne 23.4.2010 na území České

republiky, konkrétně na poště v Brně, na Mojžírově náměstí, P.O. Box č. xxx, který byl na základě uzavřené smlouvy oprávněn užívat nejméně do 1.2.2011 a poté, co tuto schránku zrušil, zřídil nový P.O. Box č. xxx na území Slovenské republiky, v Bratislavě, kdy smyslem takového konání bylo vytvořit místo pro příjem objednávek od zájemců o látky s anabolickými a hormonálními účinky a následných plateb za provedené dodávky, přičemž oba tyto P.O. Boxy, v pravidelných intervalech, kontrolovali a vybírali buď Ladislav L. nebo Jiří P.;

ve všech popsaných případech přitom byly baleny a na území České republiky zasílány přípravky, které obsahovaly účinné látky, jež jsou v příloze č. 1 nařízení vlády č. 454/2009 Sb. uvedeny jako androgenní anabolické steroidy, resp. jako ostatní anabolické látky, všichni obžalovaní věděli, že na území Slovenské republiky jsou kompletována balení přípravků s anabolickým a hormonálním účinkem za účelem jejich další, placené distribuce odběratelům na území České republiky, všichni obžalovaní též věděli, že tyto preparáty nejsou na území České republiky zasílány proto, aby oprávněnými osobami byly použity k terapeutickým účelům při dodržení všech diagnostických a dalších pravidel léčení, ale za jiným účelem a věděli také to, že ani jeden z nich nedisponuje povolením k dovozu, případně další distribuci takových přípravků na území České republiky,

současně všichni věděli, že jejich jednání není izolovaným dějem, ale že popsanými vlastními aktivitami participují na činnosti sdružení více osob, kde každý jedinec zpravidla plnil tytéž určité úkoly, které na sebe vzájemně navazovaly, a to nikoli nahodile, ale plánovaně a koordinovaně,

t e d y

neoprávněně ve větším množství dovezl a prodal látku s anabolickým nebo jiným hormonálním účinkem za jiným, než léčebným účelem a spáchal takový čin ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech,

ve vztahu k zadrženým zásilkám též

neoprávněně ve větším množství dovezl látku s anabolickým nebo jiným hormonálním účinkem za jiným, než léčebným účelem a spáchal takový čin ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech, a dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby neoprávněně ve větším množství prodal látku s anabolickým nebo jiným hormonálním účinkem za jiným, než léčebným účelem, a aby spáchal takový čin ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech, přičemž jednal v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

t í m s p á c h a l

dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stadiu pokusu, zločin výroba a jiné nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1, odst. 4, písm. c) tr.zákoníku, § 21 odst. 1, § 288 odst. 1, odst. 4, písm. c) tr.zákoníku,

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 288 odst. 4 tr.zákoníku, za použití § 58 odst. 1 tr.zákoníku, trest odnětí svobody v trvání 3 (t ř í) roků.

Podle § 81 odst. 1 tr.zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá.

Podle § 82 odst. 1 tr.zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 5 (p ě t i) roků.

III. V ostatních výrocích z ů s t á v á napadený rozsudek nezměněn.

IV. Odvolání obžalovaných Ladislava L. a Ing. Jiřího P. se podle § 256 tr.ř. z a m í t a j í.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 4.7.2014, č.j. 29 T 6/2012-2158, byl obžalovaný Ladislav L. uznán vinným dílem dokonaným dílem nedokonaným ve stadiu pokusu zločinem výroby a jiného nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1, odst. 4, písm. c) tr.zákoníku, § 21 odst. 1, § 288 odst. 1, odst. 4, písm. c) tr.zákoníku, obžalovaný Ing. Jiří P. byl uznán vinným dílem dokonaným dílem nedokonaným ve stadiu pokusu zločinem výroby a jiného nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1, odst. 4, písm. c) tr.zákoníku, § 21 odst. 1, 288 odst. 1, odst. 4, písm. c) tr.zákoníku a obžalovaný Štěpán L. byl uznán vinným dílem dokonaným dílem nedokonaným ve stadiu pokusu zločinem výroby a jiné nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1, odst. 4, písm. c) tr.zákoníku, § 21 odst. 1, — 288 odst. 1, odst. 4, písm. c) tr.zákoníku, kterého se měli dopustit tím, že:

v přesně nezjištěné době neméně od roku 2010 do jarních měsíců roku 2011 v Bratislavě, na území Slovenské republiky, v prostorách kanceláře, kterou Ladislav L. pronajal na ulici xxx č. xxx, Ladislav L. v součinnosti se slovenským státním příslušníkem Jozefem R., nar. xxx, a dalšími, blíže neustanovenými osobami, za účelem jejich následné placené distribuce odběratelům na území České republiky, nashromáždil větší množství látek s anabolickým a hormonálním účinkem, jako například přípravky Testosteron Depo obsahující účinnou látku testosteron enantát, Bolde 250 s účinnou látkou boldenon undecylenát, Test-Prop100 s účinnou látkou testosteron propionát, Trenbol 100 s účinnou látkou trenbolon acetát, Fluoxymesterone s účinnou látkou fluoxymesteron, Methandieone s účinnou látkou methandienon, Testosterone Enantate Injection USP s účinnou látkou testosteron enantát, Androlic Tablets s účinnou látkou oxymetolon, a řadu dalších, společně s Ing. Jiřím P. a Štěpánem L. se pak podílel i na další manipulaci s těmito látkami, kdy na základě jeho instrukcí a informací o počtu, druhu přípravků a osobách odběratelů všichni tři připravovali balíčky s těmito preparáty, které záměrně opatřovali nepravdivými informacemi o odesílateli a věcně správnými údaji o odběrateli, tyto balíčky pak předávali Jozefu R., případně i dalším, blíže neustanoveným osobám, které pak zajistily jejich distribuci na území České republiky prostřednictvím slovenské a české pošty, jmenovitě bylo zjištěno, že takto byly balíčky odeslány

- Petru V. - zásilka č. RR 28 826 889 4 SK obsahující mimo jiného 1 ks originálního balení přípravku Bolde 250 s účinnou látkou boldenon undecylenát, 1 ks originálního balení přípravku Oxymetholone s účinnou látkou oxymetolon a 3 ks originálního balení přípravku Stanozolol s účinnou látkou stanozolol,

- Davidu Č. - zásilka č. RR 28 826 885 0 SK obsahující mimo jiného 1 ks originálního balení přípravku Nandrolone decanoate injection s účinnou látkou nandrolon decanoát,

- Ivovi Z. - zásilka č. RR 28 826 884 6 SK obsahující 2 ks originálního balení přípravku Testosterone enanthate injection s účinnou látkou testosteron enantát a 2 ks originálního balení přípravku Clenbutelol Hydrochloride obsahující účinnou látku klenbutelol hydrochlorid,

- Pavlu S. - zásilka č. RR 27199 931 1 SK obsahující 3 ks originálního balení přípravku Clenbutelol Hydrochloride s účinnou látkou klenbutelol hydrochlorid,

adresátům však doručeny nebyly, když na území České republiky byly dne 3.5.2011 zadrženy na základě příkazu vydaného státním zástupcem Krajského státního zastupitelství Ostrava - pobočka v Olomouci a otevřeny se souhlasem soudce Okresního soudu v Olomouci,

v uvedeném období pak ještě ve větším, přesně nezjištěném počtu případů, byly popsáním způsobem ze Slovenské republiky i dalším odběratelům na území České republiky úspěšně prodávány a doručovány i jiné zásilky s preparáty s anabolickým a hormonálním účinkem, které Ladislav L., Ing. Jiří P. a Štěpán L. v Bratislavě za popsanych podmínek připravili,

za účelem zdárné realizace této distribuce látek s anabolickým a hormonálním účinkem Štěpán L. a Ing. Jiří P. v uvedeném období Ladislava L., který měl zadržovaný řidičský průkaz, v přesně nezjištěném počtu případů také převezli osobními automobily z České republiky do Bratislavy a zpět, Ing. Jiří P. navíc, na základě požadavků Ladislava L., zřídil dne 23.4.2010 na území České republiky, konkrétně na poště v Brně, na Mojžírově náměstí, P.O. Box č. xxx, který byl na základě uzavřené smlouvy oprávněn užívat nejméně do 1.2.2011 a poté, co tuto schránku zrušil, zřídil nový P.O. Box č. xxx na území Slovenské republiky, v Bratislavě, kdy smyslem takového konání bylo vytvořit místo pro příjem objednávek od zájemců o látky s anabolickými a hormonálními účinky a následných plateb za provedené dodávky, přičemž oba tyto P.O. Boxy, v pravidelných intervalech, kontrolovali a vybírali buď Ladislav L. nebo Jiří P.;

ve všech popsanych případech přitom byly baleny a na území České republiky zasílány přípravky, které obsahovaly účinné látky, jež jsou v příloze č. 1 nařízení vlády č. 454/2009 Sb. uvedeny jako androgenní anabolické steroidy, resp. jako ostatní anabolické látky, všichni obžalovaní věděli, že na území Slovenské republiky jsou kompletována balení přípravků s anabolickým a hormonálním účinkem za účelem jejich další, placené distribuce odběratelům na území České republiky, všichni obžalovaní též věděli, že tyto preparáty nejsou na území České republiky zasílány proto, aby oprávněnými osobami byly použity k terapeutickým účelům při dodržení všech diagnostických a dalších pravidel léčení, ale za jiným účelem a věděli

také to, že ani jeden z nich nedisponuje povolením k dovozu, případně další distribuci takových přípravků na území České republiky,

současně všichni věděli, že jejich jednání není izolovaným dějem, ale že popsány vlastními aktivitami participují na činnosti sdružení více osob, kde každý jedinec zpravidla plnil tytéž určité úkoly, které na sebe vzájemně navazovaly, a to nikoli nahodile, ale plánovaně a koordinovaně,

Ladislav L. sám pak s látkami s anabolickým a hormonálním účinkem obchodoval i v jiných případech, konkrétně

dne 24.11.2010 kolem 9:00 hodin ve xxx na xxx ulici, na parkovišti u čerpací stanice Shell, s policejním orgánem vystupujícím v rámci předstíraného převodu ve smyslu § 158 c tr.ř. pod smyšleným jménem Jiří H., se dohodl na dodání látek s anabolickým a hormonálním účinkem, kdy tyto preparáty, konkrétně balení přípravku Bolde 250 s účinnou látkou boldenon, dva kusy balení přípravku Oxandrolone Tablets s účinnou látkou oxanandrolon, balení přípravku Stanozolol Tablets s účinnou látkou stanozolol a balení přípravku Trenbol s účinnou látkou trenbolon acetát, na základě uzavřené dohody doručil policejnímu orgánu dne 7.12.2010 z Bratislavy prostřednictvím slovenské a české pošty do P.O. Box č. xxx zřízený policejním orgánem na jméno Jiří H. na poště v Praze v Durychově ulici a dne 9.12.2010 pak od policejního orgánu v souvislosti s touto dodávkou v Olomouci, v OC Globus, v kavárně Emporio, převzal částku ve výši 10.000 Kč jako platbu za tyto preparáty a

dne 16.12.2010 v době kolem 15:00 hodin v xxx na xxx ulici č. , v místní nemocnici, v lůžkové části, na pokoji C9, po předchozí telefonické dohodě, policejnímu orgánu vystupujícímu v rámci předstíraného převodu ve smyslu § 158 c tr.ř. pod smyšleným jménem Jiří H., za částku 10.000 Kč, předal balení přípravku Bolde 250 s účinnou látkou boldenon, 2 balení přípravku Oxandrolone Tablets s účinnou látkou oxanandrolon, balení přípravku Stanozolol Tablets s účinnou látkou stanozolol a balení přípravku Trenbol s účinnou látkou trenbolon acetát;

rovněž v těchto dvou případech prodal přípravky, které obsahovaly účinné látky, jež jsou v příloze č. 1 nařízení vlády č. 454/2009 Sb. uvedeny jako androgenní anabolické steroidy, resp. jako ostatní anabolické látky, věděl, že prodává látky s anabolickým a hormonálním účinkem, věděl, že tyto preparáty neprodává proto, aby oprávněnou osobou byly použity k terapeutickým účelům při dodržení všech diagnostických a dalších pravidel léčení, ale za jiným účelem a současně věděl také to, že nedisponuje povolením k dovozu a distribuci takových přípravků na území České republiky.

Za to byl obžalovaný Ladislav L. odsouzen podle § 288 odst. 4 tr.zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 5 roků a 6 měsíců se

zařazením podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku do věznice s ostrahou. Obžalovaný Ing. Jiří P. byl odsouzen podle § 288 odst. 4 tr.zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 5 roků se zařazením podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku do věznice s ostrahou. Obžalovaný Štěpán L. byl odsouzen podle § 288 odst. 4 tr.zákoníku za pou ití § 58 odst. 1 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu podle § 82 odst. 1 tr.zákoníku v trvání 5 roků. Dále byl podle § 67 odst. 1 tr.zákoníku, § 68 odst. 1, odst. 2 tr.zákoníku obžalovanému Ladislavu L. uložen peněžitý trest v rozsahu 280 denních sazeb ve výši 500 Kč, tedy v celkové výši 140.000 Kč. Podle § 69 odst. 1 tr.zákoníku byl pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl vykonán ve stanovené lhůtě, stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců. Podle § 67 odst. 1 tr.zákoníku, § 68 odst. 1, odst. 2 tr.zákoníku byl obžalovanému Ing. Jiřímu P. uložen peněžitý trest v rozsahu 180 denních sazeb ve výši 500 Kč, tedy v celkové výši 90.000 Kč. Podle § 69 odst. 1 tr.zákoníku byl pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl vykonán ve stanovené lhůtě, stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 měsíců. Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku byl obžalovanému Ladislavu L. uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, konkrétně těch anabolických a hormonálních přípravků, které byly zajištěny v zadržených zásilkách adresovaných P.u V., Davidu Č., Ivoši Z. a Pavlu S. a nebyly spotřebovány v následně prováděných chemických analýzách, konkrétně tedy zbytky 1 ks balení přípravku Bolde 250, 1 ks balení přípravku Oxymetholone, 3 ks balení přípravku Stanazolol, 1 ks balení přípravku Nadrolone decanoate injection, 2 ks balení přípravku Testosterone enanthate injection, 5 ks balení přípravku Clenbutelol Hydrochloride a těch anabolických a hormonálních přípravků, které byly zajištěny v rámci předstíraného převodu podle § 158c tr.ř. a nebyly spotřebovány v následně prováděných chemických analýzách, konkrétně tedy zbytky 2 ks balení přípravku Bolde 250, 4 ks balení přípravku Oxandrolone Tablets, 2 ks balení přípravku Stanazolol Tablets.

Obžalovaní se po vyhlášení rozsudku a poučení o opravných prostředcích k rozsudku pro nepřítomnost nevyjádřili, intervenující státní zástupkyně si ponechala lhůtu k vyjádření ve vztahu ke všem výrokům a všem třem obžalovaným (č.l. 2155). Opis písemného vyhotovení rozsudku byl obžalovanému Ladislavu L. doručen dne 12.11.2014, obžalovaným Štěpánu L. a Ing. Jiřímu P. shodně dne 14.11.2014, státnímu zástupci dne 4.11.2014 a obhájcům obžalovaných shodně dne 4.11.2014 (č.l. 2195 verte).

Podáním ze dne 10.11.2014 (č.l. 2205) napadl obžalovaný Ladislav L. rozsudek prostřednictvím svého obhájce odvoláním bez odůvodnění. Stejně tak učinil prostřednictvím své obhájkyne i obžalovaný Štěpán L. podáním ze dne 12.11.2014 (č.l. 2206). Také obžalovaný Ing. Jiří P. napadl rozsudek odvoláním prostřednictvím svého obhájce podáním ze dne 12.11.2014 (č.l. 2208). Posledně jmenovaný obžalovaný prostřednictvím obhájce podáním ze dne 21.11.2014 (č.l. 2210) podané odvolání odůvodnil tak, že konfrontuje závěry nalézacího soudu,

zejména, pokud jde o páčání trestné činnosti obžalovanými v rámci organizované skupiny působící ve více státech, s výpověďmi jednotlivých obžalovaných se závěrem, že ve vztahu k obžalovanému Ing. P. mohou zjištění soudu prokazovat pouze pomoc k trestnému činu spoluobžalovaných, byť spáchanou na Slovensku. Z pouhého znaku, že k jednání došlo na území více států, nelze podle odvolatele dovodit sofistikovaný organizovaný zločin. Sám obžalovaný Ing. P. se k tomu vyjádřil tak, že si není vědom toho, že by tvořil se spoluobžalovanými nějakou organizovanou skupinu, ani že by o existenci takové skupiny věděl. V dané věci není skutek ani trestným činem, neboť trestnost se podle odvolatele musí vztahovat i na znak ve více státech, tj. i na Slovensku, tato podmínka splněna není, neboť na Slovensku jde o činnost dovolenou a není zde založena ničí trestní odpovědnost. Dále odvolatel namítá nezákonné povolení k předstíraným převodům a provokaci ve vztahu k efedrinu. Interpretaci § 158b odst. 2 tr.ř. nalézacím soudem považuje za nesprávnou s odůvodněním, že operativně pátrací prostředky lze použít jen tehdy, nelze-li sledovaného účelu dosáhnout jinak, nebo bylo-li by jinak jeho dosažení podstatně ztíženo. Přitom však sledovaného účelu již bylo, a to právě před použitím pátracích prostředků, dosaženo, proto v dané věci nemohlo být ani podstatně ztíženo, a proto se odvolateli předstíraný převod spíše jeví jako potřeba násobit důkazy. Ve vztahu ke skutku týkajícího se efedrinu se soud s námitkou policejní provokace nevypořádal, přitom právě ohledně skutku ve vztahu k efedrinu předstírající policista překročil přípustnou hranici a aktivně naléhal na obžalovaného i přes jeho opakování, že s tím nemá a nechce mít nic společného. Nepřípustná provokace tak znamená absolutní nepoužitelnost a nezákonnost získaných důkazů, přičemž výsledkem drogové provokace byla i právní pomoc, prohlídka a prostorový odposlech na Slovensku, proto i tam zajištěné důkazy jsou nezákonné. Dále odvolatel připouští, že nalézací soud sice konstatoval neprocesnost úkonů stran efedrinu, ovšem z jiného než odvolatelem namítaného důvodu. Nalézací soud se nevypořádal ani s výpovědí svědkyně Zuzany L., že se nemohla zúčastnit domovní prohlídky, což má podle odvolatele vliv na zákonnost prohlídky. V případě obžalovaných nutnost určení termínu prohlídky vyplývá z potřeby posouzení její neodkladnosti či neopakovatelnosti, avšak žádný příkaz k prohlídce odůvodnění neodkladnosti či neopakovatelnosti úkonu neobsahuje, a to i přesto, že se jednalo o fázi před sdělením obvinění. Přesto soud uzavřel, že se jednalo o neodkladný úkon. Přitom neodkladnost nemůže být založena tím, že trestní stíhání dosud nebylo zahájeno, ale pouze tím, že zahájeno vůbec být nemohlo. Nelze akceptovat ani vyslovenou obavu o likvidaci věcí důležitých pro trestní řízení, zejména když prostory na Slovensku byly neustále monitorovány a odposlouchávány. K tomu odvolatel odkazuje na celou řadu nálezů Ústavního soudu s tím, že nedostatečné zdůvodnění neodkladnosti a neopakovatelnosti není totéž, co zdůvodnění vůbec žádné. Dále namítá, že soud při nařízení prohlídek zřejmě neměl k dispozici spis, a pokud ano, tak zřejmě nedisponoval částmi, na základě nichž by mohl materiálně hodnotit neodkladnost a neopakovatelnost úkonu. Podle zmiňovaných nálezů Ústavního soudu je řádné odůvodnění nutným předpokladem pro následné posouzení soudem, zda jde o důkaz účinný. Uvedené závěry platí i na slovenský příkaz, na který je třeba z hlediska ústavnosti klást stejné nároky, a to zvláště neměl-li slovenský orgán k dispozici vůbec spisovou materii a dokonce ani snad nevěděl, že má být úkon

proveden jako neodkladný či neopakovatelný, a pak jen slepě vyhověl českému orgánu. Má-li být výsledků dosažených na základě slovenského příkazu použito jako důkazu v českém trestním řízení, nelze rezignovat na zjišťování, zda byly zkoumány podmínky neodkladnosti či neopakovatelnosti a za jakých okolností byla vůbec prohlídka provedena. Pokud jde o příkazy k odposlechům, nalézací soud sice některé námítky obhajoby akceptoval, naproti tomu se s některými vůbec nevypořádal. Nevypořádal se například s námitkou, že protokoly o záznamech telekomunikačního provozu neobsahují uvedení orgánu, který záznam pořídil. Dále odvolatel namítá místní nepřislusnost Krajského státního zastupitelství Ostrava, pobočka Olomouc, a Okresního soudu v Olomouci s odkazem na zahájení úkonů trestního řízení dne 26.5.2010 vůči obžalovanému Ladislavu L. ve spojení s Karlem D. a D. M. s tím, že D. měl přijímat v místě bydliště ve Vsetíně zásilky. Tyto úkony se nutně týkaly jiného skutku bez zachování toto nosti souzeného skutku a Okresní soud v Olomouci tak nebyl příslušný k vydání příkazů k provedení prohlídek, když nebyla dána ani příslušnost shora označeného státního zastupitelství, kdy v místě působnosti pobočky nebyla vedena ani část souzeného skutku. Napadené příkazy k prohlídkám se tak nijak nedotýkají skutku spáchaného Ladislavem L., D. a M. a již v té době musela obžaloba i soud vědět, že nejsou místně příslušní. Ani skutek „H.“ nemůže zhojit místní příslušnost Okresního soudu v Olomouci k vydání příkazů ve vztahu k obžalovanému L. L. při skutku páchaném organizovanou skupinou. Konečně odvolatel napadá nepřiměřenost uloženého trestu z hlediska jeho přísnosti s tím, že nalézací soud měl i v případě obžalovaného Ing. P. postupovat obdobně jako u obžalovaného Š. L. a ukládaný trest mimořádně snížit pod dolní hranici trestní sazby. Okolnosti účasti obžalovaného Ing. P. a jeho zapojení do činnosti spoluobžalovaných bylo spíše podřadné a vedlejší, obžalovaný nebyl dosud soudně trestán, uzavřel manželství k založení rodiny a má stabilní zaměstnání. Nepochybně tak lze dosáhnout účelu trestu i trestem kratšího trvání, a to podmíněným. Odvolatel nesouhlasí ani s tím, že by nalézací soud při úvahách o trestu zohlednil i delší dobu řízení. Také zařazení do věznice s ostrahou je nepřiměřené a pouze formálně odůvodněné, a v případě peněžitého trestu nemá skutkové zjištění, že obžalovaný jednal ve snaze získat majetkový prospěch, oporu ve spisu. Z uvedených důvodů obžalovaný navrhuje, aby k jeho odvolání byl napaden rozsudek zrušen a odvolací soud nově rozhodl, že se obžalovaný podle § 226 písm. a) tr.ř. zprošťuje obžaloby, protože nebylo prokázáno, že se skutek stal, případně aby byl zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) tr.ř., neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem a nebo aby odvolací soud po zrušení napadeného rozsudku věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí, a případně ke kvalifikaci jednání obžalovaného podle § 288 odst. 1 tr.zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr.zákoníku.

V průběhu odvolacího řízení si obžalovaný Ing. Jiří P. zvolil ke své obhajobě ještě dalšího obhájce a jeho prostřednictvím pak podané odvolání ještě dne 19.12.2014 (č.l. 2228) doplnil. Namítá, že odůvodnění napadeného rozsudku nepodává jediný důkaz o tom, že by obžalovaný Ing. P. páchal trestnou činnost

v úmyslu přímém. Odůvodnění rozsudku tak z hlediska zavinění obžalovaného nabývá pouze povahy jakýchsi předpokladů bez důkazů a odkazů na konkrétní skutečnosti tyto závěry odůvodňující. Ve světle provedených důkazů nelze presumovat ani množství zásilek, které měly obsahovat zakázané látky, tím méně presumovat, že veškeré zásilky odcházející z bratislavské kanceláře obžalovaného L. L. obsahovaly zakázané látky, zakázané látky byly zjištěny v obsahu 4 konkrétních zásilek. Ze skutečnosti, že spoluobžalovaný Ing. P. zřídil v Brně a v Bratislavě P.O.BOX, nelze bez dalšího dovozovat, že cílem jeho jednání bylo vytvořit místo pro příjem objednávek od zájemců o látky s anabolickým a hormonálním účinkem a následných plateb. Daktyloskopické stopy obžalovaného na zajištěných věcech nebyly. Dále odvolatel napadá závěr nalézacího soudu o páchání trestné činnosti organizovanou skupinou působící ve více státech s tím, že podle provedeného dokazování se o organizovanou skupinu nejedná, byl to obžalovaný L. L., který byl iniciátorem a organizátorem veškeré činnosti. Z výpovědí spoluobžalovaných vyplývá, že jejich participace na činnosti obžalovaného L. L. nebyla v žádném případě pravidelná. Obžalovaný Ing. P. také uvedl, že si není vědom toho, že by tvořili nějakou organizovanou skupinu, ale spíše spoluobžalovanému L. L. pomáhali. Dále poukazuje na nezákonnost provedení některých důkazů, jak vyplývá z předchozího odůvodnění odvolání, a závěrem napadá i výrok o trestu s poukazem na to, že obžalovaný Ing. P. nebyl soudně trestán a jeho účast na činnosti obžalovaného L. L. byla spíše podřadná, vedl dosud bezúhonný život a neměl finanční motivaci ani zisk z daného jednání. Činnost spoluobžalovaných Š. L. a Ing. P. je v mnoha ohledech podobná a přesto nalézací soud nespravedlivě u posledně jmenovaného nepřistoupil ke snížení trestu pod dolní hranici stanovenou zákonem. Navíc lze mít i za to, že působení na obžalovaného ve směru sledovaném trestním zákoníkem bude lépe zaručeno v mírnějším typu věznice než ve věznici s ostrahou. Vzhledem k tomu navrhuje, aby byl k jeho odvolání napaden rozsudek zrušen, věc vrácena soudu I. stupně k novému projednání, případně aby byl podle § 226 písm. a) nebo písm. b) tr.ř. obžaloby zproštěn.

Podané odvolání prostřednictvím obhájkyne odůvodnil dne 25.11.2014 (č.l. 2220) obžalovaný Štěpán L. tak že v průběhu dokazování nebylo nadevší pochybnost prokázáno, že by se obžalovaný cesty do Bratislavy společně se svým otcem a Ing. P. zúčastnil i v průběhu roku 2010, když naopak je nezpochybnováno, že do Bratislavy společně s otcem jako řidič jezdil až od února 2011 a do dubna 2011 tam mohl jet na žádost otce celkem 7x. Nebyl proveden žádný důkaz o tom, že by obžalovaný se jakýmkoliv způsobem podílel na distribuci látek s hormonálním účinkem do České republiky, když provedené důkazy se k obžalovanému vůbec nevztahují. Obžalovaný Štěpán L. nevěděl, že se dopouští trestné činnosti, a to dokonce na území několika států. Pokud jako řidič vezl svého otce do Bratislavy a pak v jeho kanceláři prováděl určité činnosti, o něž byl otcem požádán, nelze z toho dovodit jeho vědomost o tom, že jeho jednání je trestné a není pouze izolovaným dějem, ale že vlastní aktivitou participuje na činnosti sdružení více osob, kde každý jedinec zpravidla plní tytéž určité úkoly, které na sebe

vzájemně navazovaly, a to nikoliv nahodile, ale plánovaně a koordinovaně. Pokud jde o obžalovaného Štěpána L., provedeným dokazováním nebylo prokázáno naplnění skutkové podstaty zločinu, jímž byl uznán vinným, a to ani po stránce objektivní ani subjektivní. Z uvedených důvodů obžalovaný navrhuje, aby z podnětu jeho odvolání byl napadený rozsudek zrušen a nově rozhodnuto tak, že se obžaloby zproštuje podle § 226 písm. b) tr.ř.

Podané odvolání prostřednictvím obhájce podáním ze dne 24.11.2014 (č.l. 2215) odůvodnil také obžalovaný Ladislav L. Namítá, že řízení je zatíženo celou řadou procesních pochybení, stěžejní důkazy byly opatřeny procesně neakceptovatelnými postupy, ať už jde o vykonstruované podezření pro trestný čin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy, pokud jde o slovenský příkaz k prohlídce nebo nedodržení procesních postupů pro použití operativně pátracích prostředků podle trestního řádu. Pokud jde o slovenský příkaz k prohlídce, byla účelově pozměněna kvalifikace skutku tak, aby dožádání českých orgánů bylo vyhověno. Na Slovensku není nakládání s látkami s hormonálním účinkem trestné, a tak nebyl dán důvod k provedení prohlídky jiných prostor a ani k provedení prostorových odposlechnů. Vykonstruováním lživého skutku tak orgány trestního řízení ČR zneužily institutu mezinárodní spolupráce, a tak důkazy získané provedením prohlídky jiných prostor a prostorovým odposlechem v kanceláři v Bratislavě jsou důkazy nezákonnými a jejich použití nepřijatelné. Dále odvolatel napadá závěr nalézacího soudu o páchání trestné činnosti organizovanou skupinou působící ve více státech. Ze skutkových zjištění učiněných nalézacím soudem obžalovaný L. L. dovozuje, že u obžalovaných Š. L. a Ing. P. nebyla prokázána subjektivní stránka jejich jednání. Dále obžalovaný poukazuje na to, že žádný ze slyšených svědků obžalovaného L. L. svou výpověď neuvěřuje, v dané věci tak není poškozený, nedošlo k újmě na zdraví ani jiné škodě. Zejména s ohledem na zcela chybějící následky trestného činu je pak uložený trest nepřiměřeně přísný a jsou zde dány okolnosti podle § 58 tr.zákoníku. Z uvedených důvodů obžalovaný navrhuje, aby k jeho odvolání byl napaden rozsudek zrušen a věc vrácena soudu I. stupně nebo po zrušení rozsudku sám odvolací soud rozhodl o vině obžalovaného L. L. v rozsahu jeho doznání a podle § 288 odst. 1 tr.zákoníku mu pak uložil přiměřený trest.

Také obžalovaný Ladislav L. zmocnil ke své obhajobě v odvolacím řízení dalšího obhájce, pomocí něhož doplnil předchozí odvolání podáním ze dne 8.3.2015 (č.l. 2256). Namítá zejména místní nepříslušnost státního zastupitelství a nalézacího soudu na počátku trestního stíhání s odůvodněním, že o zahájení úkonů trestního řízení byla dne 26.5.2010 informována Národní protidrogová centrála, Expozitura Ostrava, a rovněž Krajské státní zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci, které bylo požádáno o podání návrhu na vydání příkazu k odposlechu účastnických telefonních čísel užívaných obžalovaným L. L. a povolení sledování jeho osoby. O doručení anonymního dopisu zmiňovaného v záznamu o zahájení trestního řízení byl policejním orgánem sepsán úřední záznam

ze dne 27.5.2010, avšak anonymní dopis, který měl být impulsem pro zahájení trestního řízení, součástí spisu není. Ani z úředního záznamu nevyplývá, jakým způsobem a kde se anonymní pisatel dostal k bílému prášku, který údajně k anonymnímu dopisu přiložil. Na základě uvedeného státní zástupkyně uvedeného státního zastupitelství akceptovala svou věcnou a místní příslušnost, povolila sledování obžalovaného L. L. a svými podáními založila příslušnost Okresního soudu v Olomouci k úkonům přípravného řízení. Na základě toho pak uvedený soud nařídil odposlech účastnických telefonních čísel. Dále policejní orgán podal návrh na vydání příkazu k odposlechu mobilního telefonu obžalovaného, avšak o distribuci anabolických steroidů v Olomouckém kraji se již policejní orgán v žádosti nezmiňuje. Následné rozhodnutí soudce o návrhu je v rozporu s údaji uvedenými v podnětu policejního orgánu, setrvává pouze na údajích uvedených v záznamu o zahájení úkonů trestního řízení. Státní zástupkyně vyhověla i návrhu policejního orgánu k předstíranému převodu látky s anabolickým a hormonálním účinkem, avšak odůvodnění tohoto povolení je opět vztaženo pouze k argumentaci v záznamu o zahájení úkonů trestního řízení. Dále policejní orgán inicioval žádost o právní pomoc, kterou státní zástupkyně akceptovala a podala žádost na Krajskou prokuraturu v Bratislavě a současně požádala o provedení přeshraničního sledování. Tato žádost byla doplněna o provedení prohlídky kanceláře užívané obžalovaným L. L. v Bratislavě. Následně vydal soudce Okresního soudu v Olomouci souhlas s otevřením zadržených zásilek, v nichž měla být zjištěna přítomnost látek s anabolickým a hormonálním účinkem. Dne 27.4.2011 pak policejní orgán vydal usnesení o zahájení trestního stíhání všech tří obžalovaných a toto usnesení neobsahuje v popisu skutku žádnou zmínku o spojitosti obžalovaného L. L. s bílým práškem, který měl být přiložen k anonymnímu dopisu a jen byl podkladem pro zahájení předmětného trestního řízení v Olomouckém kraji. Následně dne 16.4.2012 podává státní zástupkyně obžalobu u Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, pro skutek zcela shodn s usnesením o zahájení trestního stíhání. Následně vydal uvedený soud odsuzující rozsudek, avšak ani popis skutku v rozsudku neobsahuje jakoukoliv zmínku o obchodování s přípravky obsahujícími látku efedrin a rovněž tento skutek neobsahuje zmínku o Olomouckém kraji. Obžalovaný tak uzavírá, že úkony trestního řízení vedené proti jeho osobě byly prováděny místně nepřislušným státním zastupitelstvím a soudem v přípravném řízení, tak i soudem procesním. Ze spisového materiálu vyplývá, že policejní orgán vůbec neprováděl úkony ke zjištění, zda obžalovaný L. L. distribuuje předmětné přípravy v Olomouckém kraji, co mohlo být podkladem pro místní příslušnost Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci. Vyšetřováním nebylo zjištěno, že by se jmenovaný obžalovaný či další osoby dopustili jednání, pro které bylo zahájeno jejich trestní stíhání a podána obžaloba na území Olomouckého kraje. Nebylo zjištěno, že by k anonymnímu dopisu přiložený bílý prášek měl vztah k obžalovanému L. L. Místní příslušnost pobočky v Olomouci nemůže založit ani jednání obžalovaného L. L. s policejním agentem v obchodním centru v Olomouci, v rámci něhož došlo k předání finančních prostředků za dodané přípravy, neboť toto místo určil sám policejní agent, přičemž k dodání přípravků došlo na poště v Praze. Přesto všechno uvedené zastupitelství nepostoupilo věc jinému příslušnému státnímu zastupitelství. Navíc v žádosti

o právní pomoc na Slovensko, kde není distribuce přípravků s anabolickým a steroidním účinkem trestána, je podstatná zmínka o efedrinu, jehož distribuce však prokázána nebyla. Krajské státní zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci, tak zatížilo přípravné řízení zásadní vadou, která vyústila v rozhodování zejména o použití operativních úkonů nepříslušnými orgány působícími v procesním postavení dozorového státního zástupce a soudu pro přípravné řízení. Úkony provedené těmito orgány jsou pak procesně nevyužitelné, stejně jako úkony provedené dožádaným orgánem Slovenské republiky na základě nepravdivých informací. Tyto vady pak nenapravit ani nalézací soud, jež obžalobu přijal. Dalšího pochybení se krajský soud dopustil i vynesemím odsuzujícího rozsudku pro skutek, pro který nebylo zahájeno trestní stíhání, a podána obžaloba, to se vztahuje ke skutku, z něhož jsou viněni všichni tři obžalovaní, přičemž proti nim nebyla podána obžaloba v tom rozsahu, že by odeslali ze Slovenska balíčky osobám příjmením V., Č., Z., S., které však nebyly z důvodu zadržení balíčků adresátům doručeny. Na základě uvedeného obžalovaný L. L. doplnil svůj odvolací konečný návrh tak, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a předložil věc k rozhodnutí o příslušnosti soudu Nejvyššímu soudu ČR.

Vrchní soud v Olomouci, podle § 252 tr.ř. příslušný soud odvolací, ve věci nezjistil z obsahu spisu ani z podaných opravných prostředků důvod k zamítnutí či odmítnutí podaných odvolání podle § 253 tr.ř. a ani důvod k rozhodnutí o podaných odvoláních v neveřejném zasedání podle § 263 odst. 1 písm. a) (§ 257 odst. 1 písm. a/), písm. b) tr.ř. Proto ve věci nařídil k projednání podaných odvolání veřejné zasedání. Z veřejného zasedání se omluvil a požádal o konání veřejného zasedání o jeho odvolání v nepřítomnosti obžalovaný Ing. Jiří P. Na základě takové jeho písemné žádosti odvolací soud rozhodl, že podle § 263 odst. 4 tr.ř. bude veřejné zasedání o odvolání konáno v nepřítomnosti jmenovaného obžalovaného. Z dalších vyrozuměných osob se k veřejnému zasedání nedostavil jeden z obhájců obžalovaného Ladislava L. Mgr. Marek Škrobánek a jmenovaný obžalovaný po poučení prohlásil, že u veřejného zasedání budou jeho obhajobu zajišťovat další dva přítomní obhájci, přítomnost obhájce Mgr. Škrobánka nevyžaduje.

Obhájce obžalovaného Ladislava L., JUDr. Hais, přednesl opravný prostředek tak, jak je shora uveden, a zdůraznil namítaná procesní pochybení a skutečnost, že od údajně spáchané trestné činnosti uplynuly více jak čtyři roky.

Také další obhájce obžalovaného Ladislava L., JUDr. Rampula, přednesl ve veřejném zasedání opravný prostředek tak, jak je shora uveden, také on zdůraznil zejména shora uvedená procesní pochybení všech orgánů dosud se podílejících na řízení ve věci proti obžalovanému.

Obžalovaný Ladislav L. obhajobu přednesenou oběma obhájci ve veřejném zasedání nijak nedoplnil.

Obhájce obžalovaného Ing. P., JUDr. Vylegala, rovněž přednesl opravný prostředek, jak je shora uveden, také on se soustředil zejména na procesní pochybení zmíněná předchozími obhájci, poukázal na rozhodnutí podepsaného soudu ze dne 19.5.2014, sp.zn. 1 To 15/2014, kdy měl být zločin spáchaný čtyřmi spoluobžalovanými kvalifikován jako spolupachatelství, ač tito v každé fázi svého jednání postupovali koordinovaně podle předem dohodnutého scénáře při vzájemném rozdělení úloh, až po převzetí finanční hotovosti od poškozeného. Tyto atributy jejich spolupráce vylučují jakoukoliv nahodilou účast, jsou v řetězci událostí vzájemně podmíněné a odůvodňují tak náhled na jejich jednání jako na spolupachatelství a organizátorství. V nyní posuzovaném případě je jednání obžalovaných kvalifikováno jako organizovaná skupina zjevně pouze proto, že se tam objevuje cizí prvek, byť na Slovensku nejde o trestnou činnost, přičemž skutkový děj nadnárodní, tedy nejzávažnější kriminalitě neodpovídá. Daleko přílehlavější na posuzované jednání by bylo posouzení v základní skutkové podstatě.

Další z obhájců obžalovaného Ing. P., Mgr. Machovcová, rovněž přednesla opravný prostředek, jak byl shora uveden, se zvýrazněním procesních pochybení s tím, že obžalovaný Ing. P. neměl z trestné činnosti žádný zisk.

Obhájkyň obžalovaného Štěpána L. také přednesla opravný prostředek, jak je shora uveden, a jako její předřečníci zdůraznila zejména procesní pochybení orgánů trestního řízení.

Obžalovaný Štěpán L. odvolací argumentaci své obhájkyň nedoplnil.

Intervenující státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci se k podaným odvoláním všech obžalovaných vyjádřil tak, že státní zastupitelství se s napadeným rozsudkem ztotožnilo, a to přes seznámení se s odvolací argumentací jednotlivých obžalovaných. Nálezací soud některým námitkám přiznal relevanci, což v odůvodnění rozsudku řádně zdůvodnil, jiným naopak relevanci nepřiznal. K námitkám obžalovaných, že v žádostech o právní pomoc na Slovensko bylo účelově argumentováno drogovou trestnou činností jen proto, aby bylo dosaženo vyhovění žádosti o právní pomoc, státní zástupce uvedl, že v podaných žádostech nebylo argumentováno ustanovením § 283 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr.zákoníku, ale vždy se jednalo o to, že obžalovaní jsou podezřelí z přečinu podle § 283 odst. 1 tr.zákoníku. Pouze z technického hlediska na základě běžné praxe je pak příslušné ustanovení trestního zákoníku vypsáno celé se všemi odstavci, které obsahuje. Pokud pak obhajoba účelově vytrhuje z kontextu, že v žádostech bylo

argumentováno také čtvrtým odstavcem uvedeného ustanovení trestního zákoníku, tak to není pravda. V posuzovaném případě nebylo možné s ohledem na stav věci vymezit příkazy k domovním prohlídkám časově na den nebo dva, bylo zapotřebí koordinovat činnost se slovenskou stranou a prohlídky provést najednou, aby nedošlo ke zmaření účelu těchto prohlídek a naopak došlo k zajištění důkazů potřebných pro trestní řízení, a to zejména za situace, kdy obžalovaní na Slovensku spolupracovali s osobou Jozefa R., čímž bylo riziko umocněno. Dále státní zástupce zdůraznil, že v posuzované věci nebyl použit agent. Obžalovaný L. L. nabízel k prodeji látku, kterou deklaroval jako efedrin, měl tak dokonce označené i krabičky, které byly zajištěny. To, že v zajištěných substancích nakonec efedrin nebyl, je věc jiná. Proto obhajoba, že šlo o jakousi provokaci, neodpovídá realitě a je nepřijatelná. Státní zástupce také odmítl argumentaci obhajoby, že ve věci rozhodující soud pro přípravné řízení při rozhodování o domovních prohlídkách neměl k dispozici spisový materiál, neboť současně s návrhem na vydání příkazů byl vždy předkládán vyšetřovací spis. Z příkazů vydaných slovenskou stranou vyplývá, že je v nich zásadně argumentováno ustanovením § 288 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr.zákoníku ČR, nikoliv trestnou činností drogového charakteru, takže ani v tomto směru není námitka obžalovaných důvodná. Obžalovaní trestnou činností jako takovou nezpochybňují, útočí na místní nepříslušnost Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci, a Okresní soud v Olomouci jako soud pro přípravné řízení. Žádným zákonným či podzákonným předpisem není vymezena působnost pobočky státního zastupitelství v Ostravě v Olomouci, ta je vymezena opatřením Krajské státní zástupkyně v Ostravě a je volně přístupná na internetovém portálu justice, přičemž do její kompetence náleží trestná činnost páchaná v okresech Vsetín, Šumperk, Jeseník a Olomouc. Jestliže v usnesení o zahájení úkonů trestního řízení je popisována trestná činnost, k níž mělo dojít i ve Vsetíně, nebyl důvod, aby příslušná pobočka ve věci nebyla činná. Navíc se postupně trestná činnost modifikovala a byl mimo jiné obžalovaným Ing. P. založen i P.O.BOX v Brně, kam byly zasílány i zásilky ze Slovenska. Právní kvalifikace zjištěného jednání obžalovaných nalézacím soudem je správná, uložené tresty přiměřené, spíše při dolní hranici zákonem stanovené trestní sazby, resp. u obžalovaného Š. L. pod touto hranicí, a nelze je tak označit za nepřiměřeně přísné či nezákonné.

Státní zástupce navrhl ve veřejném zasedání doplnit dokazování předložením či přečtením podle § 213 odst. 1 tr.ř. státním zástupcem do spisu založených příkazů Okresního soudu v Bratislavě I. z 10.3. a 4.2.2011.

Obhájci všech tří obžalovaných ani přítomní obžalovaní neučinili pro odvolací řízení důkazní návrh.

Z rozhodnutí odvolacího soudu bylo dokazování doplněno jednak podle návrhu státního zástupce předložením stranám příkazů založených na č.l. 2244 –

2246 spisu, jednak aktuálními opisy rejstříku trestů všech obžalovaných, jak jsou založeny na č.l. 2253 – 2255 trestního spisu.

Z aktuálních opisů rejstříku trestů všech obžalovaných neučinil odvolací soud jiná zjištění ne soud nalézací, jak je popisuje v napadeném rozsudku. Z příkazu soudce pro přípravné řízení Okresního soudu Bratislava I. ze dne 4.2.2011 vyplývá, že sledování v usnesení označené osoby má přispět k odhalení pachatelů podezřelých ze spáchání zločinu podle § 288 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr.zákoníku ČR. Z příkazu jiného soudce stejného soudu z 10.3.2011 vyplývá, že v souvislosti s trestním řízením pro zločin podle § 288 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr.zákoníku ČR a přečin podle § 283 odst. 1 tr.zákoníku ČR se povoluje vyhotovování obrazových, zvukových a jiných záznamů schopných přispět k odhalení pachatelů uvedené trestné činnosti. Z aktuálního opisu rejstříku trestů obžalovaného Štěpána L. a jím předloženého občanského průkazu ve veřejném zasedání o odvolání ke zjištění jeho totožnosti vyplynulo, že se narodil xxx, což ústně jmenovaný obžalovaný potvrdil.

Obžalovaní dotázáni podle § 214 tr.ř. se k doplněnému dokazování nevyjádřili a procesní strany neuplatnily ani žádné další důkazní návrhy, a ani z rozhodnutí odvolacího soud nebylo dále dokazování ve věcidoplňováno.

V rámci konečného návrhu uplatnili obhájci obžalovaného L. L. stejné argumenty jako odeznívají v písemném vyhotovení odvolání, první z obhájců poukázal také na možnou právní kvalifikaci podle § 288 odst. 1 tr.zák. s tím, že pokud by snad měl být obžalovanému L. L. ukládán trest, tak jen takový, který má již vykonaný vazbou. Stejně jako druhý z obhájců obžalovaného L. L. poukázal také na vhodnost rozhodnutí odvolacího soudu předložením věci Nejvyššímu soudu ČR k rozhodnutí o příslušnosti soudu s tím, že se nabízí příslušnost Krajského soudu v Hradci Králové.

Obhájce obžalovaného Ing. P. se shodl s předchozími obhájci na procesním návrhu a pro případ meritorního rozhodování odvolacího soudu navrhl rozsudek zrušit a věc vrátit soudu I. stupně. Stejný konečný návrh učinila také obhájkyň obžalovaného Ing. P.

Obhájkyň obžalovaného Š. L. učinila konečný návrh tak, jak vyplývá z písemného vyhotovení opravného prostředku.

Státní zástupce navrhl odvolání všech obžalovaných jako nedůvodná podle — 256 tr.ř. zamítnout.

Obžalovaný Ladislav L. se na závěr jednání před poradou senátu kromě ztotožnění se s konečným návrhem svých obhájců vyjádřil tak, že v prostorách na Slovensku, které měl pronajaty, nebyla nalezena žádná dóza či obal s označením efedrin, existoval jen jediný výrobek či dóza s tímto označením, která byla předána při předstíraném převodu. On sám efedrin rozhodně nenabízel a z odposlechní je zřejmé, že tomu člověku vysvětloval, že takovou látku sehnat nemůže a aby proto na něj nenaléhal.

Obžalovaný Štěpán L. se na závěr jednání před poradou senátu k věci nevyjádřil.

Odvolací soud po projednání věci ve veřejném zasedání, vyléchnutí odvolací argumentace jednotlivých odvolatelů a její konfrontaci s obsahem napadeného rozsudku, dospěl k přesvědčení, že napadený rozsudek je až na níže uvedenou výjimku věcně a formálně správný, zákonný, stejně jako řízení jemu předcházející a splňující náležitosti obsahu rozsudku podle § 120 – 122 tr.ř. ve výroku a § 125 tr.ř. v odůvodnění. Jediné zřetelné pochybení nalézacího soudu zjistil odvolací soud v rozporu s ustanovením § 120 odst. 2 tr.ř. z hlediska identifikace obžalovaného Štěpána L. v rozsudku tak, aby tento obžalovaný nemohl být zaměněn s jinou osobou. Krajský soud vyhlásil a vyhotovil předmětný rozsudek s pochybením v identifikaci jmenovaného obžalovaného, když uvedl nesprávně datum jeho narození tak, že se měl narodit xxx, přičemž z dokumentů odvolacím soudem výše označených a ústního vyjádření obžalovaného Štěpána L. vyplývá, že se narodil xxx. Jiných formálních pochybení významných z hlediska rozhodování odvolacího soudu odvolací soud v napadeném rozsudku nezjistil a toto pochybení odstranil novým rozsudkem ohledně obžalovaného Štěpána L., když ohledně jeho osoby byl napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr.ř. z podnětu jeho odvolání zrušen v celém rozsahu a novým rozhodnutím došlo ke správné identifikaci osoby pachatele. O tom, proč rozhodnutí nedoznalo žádné jiné změny, bude pojednáno níže.

Stejně jako nalézací soud a intervenující státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci u veřejného zasedání je i odvolací soud přesvědčen, že argumentace obhájců všech tří obžalovaných v podaných opravných prostředcích soustředěná do námitek proti nepřislušnosti Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci, Okresního soudu v Olomouci jako soudu pro přípravné řízení a Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, pro meritorní rozhodování o věci není důvodná s ohledem na argumentaci nalézacího soudu popsanou zejména na stranách 23 – 30 odůvodnění napadeného rozsudku. K této argumentaci i s ohledem na vyjádření intervenujícího státního zástupce nepovažuje odvolací soud za potřebné cokoli dodávat, jen snad k velmi stručné argumentaci nalézacího soudu na straně 29 odst. 2 odůvodnění napadeného rozsudku je možné

dotat, že protokoly o odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu odpovídají ustanovení § 88 odst. 6 tr.ř., např. na č.l. 1047, kde je z takového protokolu zcela zjevné místo, čas, způsob a obsah provedeného záznamu, jakož i orgán, který záznam pořídil. Dodat ještě snad lze, že krajský soud dostatečně kriticky přistoupil k činnosti orgánů přípravného řízení ve věci a sám označil některé z provedených a nabízených důkazů za procesně nezpůsobilé, jak to vyplývá ze strany 29 odůvodnění napadeného rozsudku. Po provedeném dokazování krajský soud ve výroku rozsudku popsal skutková zjištění odpovídající procesně relevantním důkazům, provedeným ve věci v hlavním líčení, a zpřesněným popisem skutku oproti sdělení obvinění a podané obžalobě neporušil hlediska totožnosti skutku daná jednáním a následkem (§ 220 odst. 1 tr.ř.). Odvolací soud tak uzavírá, že uvedená zjištění nesvědčí pro závěr vedoucí ke zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř. pro podstatné vady řízení, které rozsudku předcházelo, zejména proto, že v tomto řízení by byla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci. Odvolací soud i na tomto místě znovu zdůrazňuje i ústavně právní podmínky pro použití provedených odposlechů a domovních prohlídek tak, jak argumentoval i nalézací soud nálezem Ústavního soudu ČR ze dne 7.5.2014, sp.zn. Pl. ÚS 47/13. Z něj odvolací soud stejně jako intervenující státní zástupce u odvolacího řízení také zdůrazňuje bod 54 písm. c) týkající se provádění domovní prohlídky jako neodkladného a neopakovatelného úkonu, kde Ústavní soud vyjmenovává tři možné praktické situace, z nichž typická je pro tuto konkrétní věc označená uvedeným písmenem. Policejní orgán v trestním řízení v takovém případě sice shromáždil dostatek podkladů a mohl by proti známému podezřelému zahájit trestní stíhání i bez domovní prohlídky ale jsou zde konkrétní skutečnosti odůvodňující obavu, že sdělení obvinění by mohlo způsobit prodlevu nebo být upozorněním pro podezřelého, aby zničil nebo odstranil stopy trestného činu, důkazní prostředky, jež se v předmětných, veřejnosti nepřístupných prostorách nacházejí, a zde Ústavní soud uvádí, že jde typicky o případ organizované zločinecké skupiny, v nyní posuzovaném případě organizované skupiny působící ve více státech.

Již výše bylo zdůrazněno, že v napadeném rozsudku odvolací soud nezjistil jiné formální vady významné pro rozhodnutí než zmíněné pochybení v datu narození obžalovaného Š. L., přičemž odvolatelé žádné formální vady rozsudku ani nevytýkají. Skutková zjištění nalézacího soudu odvolatelé v podstatě ani nezpochybňují, obžalovaný Ing. P. zpochybňuje závěr nalézacího soudu o jeho možném finančním profitu z trestné činnosti, obžalovaný Š. L. svou vědomost o tom, že zásilky jsou adresovány ze Slovenska do ČR. Obě tyto odvolací námítky obou obžalovaných jsou dostatečně napadeným rozsudkem vyvráceny, zde stačí poukázat v prvním případě zejména na výpověď přítelkyně obžalovaného Ing. P. Dity M., jak ji krajský soud popisuje na straně 18 odst. 2 napadeného rozsudku, v druhém případě na výpověď obžalovaného Ing. P., který z vědomosti o adresátech zásilek v ČR a aktivního podílu i na vyhotovování adres na zásilky obžalovaného Š. L. usvědčuje v souladu s ostatními skutkovými závěry ve věci a konečně také s logikou věci samé. Uzavřít tak lze a obžalovaní to ani

nerozporují, že nalézací soud ve věci provedl dostatečné dokazování v rozsahu stanoveném v § 2 odst. 5 tr.ř. tak, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a ani v odvolacím řízení oprávněné strany doplnění dokazování nenavrhly. Krajský soud všechny provedené důkazy v odůvodnění napadeného rozsudku v podstatném rozsahu popsal a konfrontoval je jak mezi sebou, pokud si odporovaly, případně s obhajobou obžalovaných uplatňovanou v tomto stadiu trestního řízení. Provedené důkazy nalézací soud podle přesvědčení odvolacího soudu vyhodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr.ř. i v souladu s logikou věci a po přezkoumání rozsudku na základě odvolací argumentace obžalovaných je odvolací soud přesvědčen, že skutková zjištění nalézacího soudu nejsou nejasná či neúplná a nelze dospět k závěru, že by se nalézací soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. O skutkových zjištěních nalézacího soudu tak přes odvolací námítky odvolatelů nevznikají pochybnosti, k objasnění věci není třeba žádný z provedených důkazů opakovat nebo provádět důkazy další. Protože se odvolací soud se závěry nalézacího soudu prezentovanými na stranách 30 - 32 napadeného rozsudku zcela ztotožnil, zdůrazňuje, že ve smyslu ustanovení § 263 odst. 7 věta poslední tr.ř. je odvolací soud vázán hodnocením důkazů soudem I. stupně s výjimkou důkazů, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání provedl. Nově odvolacím soudem k důkazu provedené listiny jen potvrdily správnost argumentace nalézacího soudu zákonností podstatné části přípravného řízení. Uzavřít tak lze, že není důvod z hlediska skutkových zjištění ke zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. c) tr.ř.

Námítky všech odvolatelů směřovaly také proti právnímu posouzení zjištěného a v rozsudku soudu I. stupně popsanému protiprávního jednání. Odvolací soud se přes odvolací námítky všech odvolatelů i s právním posouzením zjištěného protiprávního jednání nalézacím soudem v celém rozsahu ztotožnil, proto na jeho přesvědčivé závěry prezentované na stranách 32 – 34 odůvodnění napadeného rozsudku odkazuje. Krajský soud správně uzavřel, že přípravky, s nimi obžalovaní ve zjištěných případech manipulovali, jsou uvedeny v příloze č. 1 Nařízení vlády č. 454/2009 Sb., které pro účely trestního řízení stanoví, co se považuje za látky s anabolickým a hormonálním účinkem, a všichni obžalovaní si toho byli, jak vyplývá i z jejich výpovědí, dostatečně vědomi, věděli, že na rozdíl od Slovenska je takové jednání v ČR trestné. Správně krajský soud také uzavřel, že všichni obžalovaní při páčání trestné činnosti v rozsudku popsané jednali v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku, a to i ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě zločinu podle § 288 odst. 4 písm. c) tr.zákoníku. I zde je možné přes odvolací argumentaci všech odvolatelů odkázat na přesvědčivé závěry nalézacího soudu popsané na stranách 33 – 34 odůvodnění napadeného rozsudku, kde uzavírá, že obžalovaní spáchali předmětné jednání jako členové organizované skupiny působící ve více státech, nejméně v ČR a SR, v té souvislosti krajský soud odkazuje také na rozhodovací činnost obecných soudů v podobných věcech a komentář k trestnímu zákoníku. K argumentaci nalézacího soudu z hlediska odvolacích námitek jednotlivých odvolatelů odvolací soud zdůrazňuje, že pro spáchání činu ve spojení

s organizovanou skupinou působící ve více státech je lhostejné, zda v některém ze států, v nichž je trestná činnost páchána, je posuzované jednání trestné či nikoliv. Spáchání činu ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech není možné zaměřovat s pácháním trestné činnosti organizovanou zločineckou skupinou, jak to má na mysli ustanovení § 129 tr.zákoníku, které organizovanou zločineckou skupinou myslí společenství více osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činností, která je zaměřena na soustavné páchání úmyslné trestné činnosti. Naproti této definici soudem užitá kvalifikace vyjadřuje jak alternativu spáchání činu osobou stojící vně této skupiny, mající k ní volnější vztah vyjádřený znakem „ve spojení“, tak alternativu, že čin byl spáchán obžalovaným jako členem této organizované skupiny. Ze skutkových zjištění nalézacího soudu dostatečně vyplývá, a v tomto směru vypověděli i všichni tři obžalovaní, že věděli, že jde o organizovanou skupinu v zákonem předpokládaném smyslu, která působí nejméně ve dvou státech a je sdružením nejméně tří osob trestně odpovědných, v posuzovaném případě kromě osob obžalovaných i další nejméně jedné osoby spolupůsobící při páchání trestné činnosti ve Slovenské republice (Jozef R.), případně dalších osob blíže nezjištěných, zjevně podílejících se na dodávkách předmětných látek do Slovenské republiky, která jejich výrobcem není. Všichni pachatelé projednávané trestné činnosti se navzájem dobře znali a trestnou činnost koordinovaně vykonávali zjevně vedeni úmyslem finančního profitu, jinak by trestná činnost postrádala smysl. Správně nalézací soud také uzavřel, že jednání obžalovaných popsané ve výrokové části rozsudku vykazuje znaky pokračování v trestném činu podle § 116 tr.zákoníku.

Odvolatelé se podanými odvoláními snaží zvrátit napadený rozsudek zejména zdůrazňováním údajných procesních pochybení zejména orgánů přípravného řízení a z toho titulu se dožadují buď zrušení rozsudku a předložení věci k rozhodnutí o příslušnosti soudu, nebo zrušení rozsudku a vrácení věci soudu I. stupně, případně rozhodnutí před odvolacím soudem o zproštění obžaloby v celém rozsahu. Pro případ, že by žádný z těchto návrhů odvolatelů nebyl odvolacím soudem akceptován, zpochybňují také závěry nalézacího soudu o uložených trestech. Při konfrontaci závěrů nalézacího soudu ohledně uložených trestů s odvolacími námitkami obžalovaných dospěl odvolací soud k přesvědčení, že ani v tomto směru nelze napadenému rozsudku nic vytknout a je možné zcela odkázat na závěry napadeného rozsudku týkající se ukládání trestů popsané na stranách 34 – 36 odůvodnění rozsudku. Zde je třeba zdůraznit zejména trestní sazbu odnětí svobody od 5 do 12 let, v ní se všichni obžalovaní za prokázanou trestnou činnost zodpovídají a pak s ohledem na rozsah spáchané trestné činnosti, její závažnost a přístup obžalovaných k žalovanému jednání nelze tresty uložené při samé dolní hranici zákonem stanovené trestní sazby u obžalovaného L. L., u obžalovaného Ing. P. na samé dolní hranici a v případě obžalovaného Š. L. dokonce pod dolní hranicí zákonem stanovené trestní sazby označit za nepřiměřeně přísné, ba naopak spíše za mírné, nikoliv však nepřiměřeně mírné či přísné ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. e) tr.ř. U žádného z obžalovaných nebyl ani v odvolacím řízení shledán dostatečně kritický náhled na zjištěné protiprávní jednání,

ani jiná okolnost soudu prvního stupně neznámá, které by umožňovaly eventuální úvahu o mírnějším trestu odnětí svobody, případně v případě obžalovaných L. L. a Ing. P. k zařazení k výkonu trestu odnětí svobody ve smyslu ustanovení § 56 odst. 3 tr.zákoníku do věznice s mírnějším režimem. Zde je třeba připomenout, že podle tohoto ustanovení trestního zákoníku může soud zařadit pachatele do věznice jiného typu, než do kterého má být podle závěrů nalézacího soudu a § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku zařazen, má-li se zřetelem na závažnost trestného činu a na stupeň a povahu narušení pachatele za to, že bude působení na něj, aby vedl řádný život, v jiném typu věznice lépe zaručeno. K závažnosti trestného činu se nalézací soud dostatečně vyjádřil na straně 34 odst. 3 odůvodnění napadeného rozsudku a stupeň a povaha narušení dvou zmíněných pachatelů vyplývá jednak z jejich aktivity při páchaní trestné činnosti, jednak z rozsahu spáchané trestné činnosti, spáchaní trestné činnosti ze ziskuchtivosti a nekritického náhledu na její spáchaní.

Zejména obžalovaný Ing. P. v odvolání brojí proti uloženému peněžitému trestu s tím, že žádný profit z páchané trestné činnosti neměl. Již výše bylo zdůrazněno, že opak byl pravdou a jeho jednání by v opačném případě postrádalo jakoukoliv logiku, proto i v jeho případě stejně jako v případě obžalovaného L. L. je uložení peněžitého trestu vedle trestu odnětí svobody plně odůvodněno. V hrady odvolací soud nemá ani k výši oběma obžalovaným uložených peněžitých trestů ani k výši uložených náhradních trestů odnětí svobody, když v důvodech je možné zcela odkázat na závěry nalézacího soudu popsané na straně 35 odst. 4 odůvodnění rozsudku. Dodat ještě lze, že u žádného z uvedených obžalovaných nebyl ani odvolacím soudem shledán důvod k takovému postupu, který ve smyslu ustanovení § 58 odst. 1 tr.zákoníku nalézací soud zvolil v případě obžalovaného Štěpána L. I s těmito závěry se odvolací soud přes odvolací argumentaci obžalovaného Š. L. zcela ztotožnil, proto na ně, jak jsou prezentovány nalézacím soudem na straně 35 – 36 odůvodnění rozsudku, odkazuje.

Konečně za pravdu dal odvolací soud závěrům napadeného rozsudku, i pokud jde o jednání obžalovaného L. L. z části popsané pod bodem 2 obžaloby, jak je krajsk soud prezentuje na stranách 36 – 37 odůvodnění napadeného rozsudku. Pro jiné úvahy neměl odvolací soud ani prostor s ohledem na zákaz reformace in peius vyplývající z nedostatku odvolání státního zástupce v neprospěch tohoto obžalovaného.

Uvedené závěry odvolacího soudu jsou vedeny přesvědčením, že není v posuzované věci dán ani důvod ke zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. d), písm. e) tr.ř. pro porušení ustanovení trestního zákoníku v otázce viny či trestu či nepřiměřenosti obžalovaným uložených trestů, a to ani z hlediska celkové délky trestního řízení nijak se výrazně nevykrající standardu.

Uzavřít tak lze, že ve vztahu ke všem obžalovaným považuje odvolací soud závěry nalézacího soudu v otázce viny a trestu za správné a zákonné, proto odvolání obžalovaných L. L. a Ing. P. podle § 256 tr.ř. jako nedůvodná zamítl a ve vztahu k obžalovanému Š. L. po zrušení napadeného rozsudku, jak bylo shora uvedeno, nově rozhodl o jeho vině a trestu shodným způsobem s napadeným rozsudkem, proto lze v ostatních závěrech na podrobné odůvodnění napadeného rozsudku nalézacím soudem a vyjádření intervenujícího státního zástupce u veřejného zasedání odkázat.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení je možno proti němu podat dovolání. Dovolání mohou podat nejvyší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (v daném případě u Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu, s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Olomouci dne 24. března 2015.

JUDr. Jaroslav Z b o Ź í n e k v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

Zuzana Matoušková